

Binnick R., 1972: Die Beschaffenheit der 'Lexikoneinheit', in Stelzer S. (ed.), Probleme des 'Lexikons' in der Transformationsgrammatik. – Frankfurt am Main: Athenäum Verlag, pp. 20–28.

DLKŽ 1972: Dabartinės lietuvių kalbos žodynas. V.

Katz J. J., 1972: Semantic Theory. – New York: Harper Row.

LKG II 1971: Lietuvių kalbos gramatika. V.

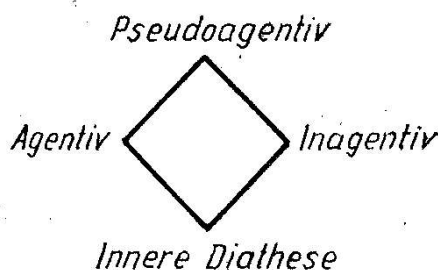
Michelini G., 1977: Diatesi e riflessivita in una teoria strutturale, in Studi italiani di linguistica teorica ed applicata anno VI, n. 1–2, pp. 25–41.

Steinitz R., 1973: Adverbialyntax (=Studia Grammatica X). Berlin.

ZUM PROBLEM DER DIATHESE IN EINIGEN VERBALFORMEN DES LITAUISCHEN

Zusammenfassung

Der Verfasser beschäftigt sich mit dem Problem der Diathese in einigen Verbalsuffixen der litauischen Sprache. Der folgende theoretische Ansatz wird angenommen:



SMULKMENA

XLI

Veiksmazodžių esamojo laiko *ia* (ide *io*) kamieno formos *bliáuja*, *griáuja*, *kráuja*, *máuja*, *pjáuja*, *ráuja*, *spjáuja*, *šáuja* dabar pasitaiko daugiausia tik pietinėje vakarų aukštaičių tarmės dalyje. Jos buvo gyvai vartojamos ir Prūsų lietuvių šnektose. Kitose tarmėse įsigalėjo variantai su *-n-*, taigi *bliáuņa*, *griáuņa*, *kráuņa*, *máuņa*, *pjáuņa*, *ráuņa*, *spjáuņa*, *šáuņa*. Rytų Lietuvoje pastarieji dabar yra, galima sakyti, vieninteliai. Tačiau jų įsigalėjimas nėra senas. XVII a. rytų aukštaičiai dar ištiesai vartojo senesniąsias formas su *-j-*. Tai aiškiai rodo K. Sirvydo raštai. Šias formas galima lengvai susekti iš K. Pakalkos sudarytos Sirvydo žodyno rodyklės¹, žr. *bliauti*, *pa-griauti*, *su-krauti*, *nu-*, *už-mauti*, *ažu-*, *į-*, *iš-*, *nu-*, *pa-pjauti*, *ap-*, *iš-rauti*, *iš-spjauti*, *iš-šauti*.

¹ Pirmasis lietuvių kalbos žodynas. V., 1979, p. 659–895.